

LETNIK XXV, februar 2019

TVOJE DOBROTE

MARIJA, ZDRAVJE BOLNIKOVI, PROSI ZA NAS!

Gospodar življenja, okrepi bolnike

Vsemogočni in večni Bog, Oče ubogih, uteha bolnikov, upanje umirajočih, tvoja ljubezen vodi vsak trenutek našega življenja. Zahvaljujemo se ti za dar človeškega življenja in predvsem za obljubo večnega življenja. Vemo, da si vedno blizu stiskanim, ubogim, vsem slabotnim in tistim, ki trpijo.

O Bog nežnosti in sočutja, sprejmi zaupne molitve za naše bolne brate in sestre. Potolaži jih s svojo ljubečo navzočnostjo in, če je to tvoja volja, jim povrni zdravje, podeli jim novih moči za telo in dušo.

O Bog, vir sleherne moči, ohranjaj in varuj tiste, ki skrbijo za bolne in stojijo ob strani umirajočim. Podeli jim duha poguma in velikodušnosti. Podpiraj jih pri njihovem prizadevanju, ko bolnike tolažijo in jim lajšajo bolečine. Daj, da bodo še bolj žareče znamenje tvoje povelečujoče ljubezni.

(sv. Janez Pavel II.)

POSLANICA PAPEŽA FRANČIŠKA ZA SVETOVNI DAN BOLNIKOV 2019

»ZASTONJ STE PREJELI, ZASTONJ DAJAJTE« (Mt 10, 8)

»Dragi bratje in sestre!

»Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte« (Mt 10, 8). Te besede je Jezus izrekel, ko je poslal apostole oznanjat evangelij, da bi njegovo kraljestvo raslo z dejanji zastonjske ljubezni.

Na 27. svetovni dan bolnikov, ki ga bomo slovesno obhajali 11. februarja 2019 v Kalkuti v Indiji, nas Cerkev – Mati vseh svojih otrok, zlasti bolnikov – spominja na to, da so velikodušna dejanja, kot je dejanje usmiljenega Samarijana, najbolj verodostojna sredstva evangelizacije. Skrb za bolne zahteva strokovnost, ljubeznivost ter iskrena, preprosta in svobodna dejanja, kot je objem, ki bližnjemu govori o tem, da je drugemu »drag«.

Življenje je Božji dar. Sveti Pavel opominja: »Kaj imaš, cesar bi ne prejel?« (1 Kor 4, 7). Prav zato, ker je človeško življenje dar, ga ni mogoče omejiti na osebno lastnino ali zasebno posest, kar velja predvsem za medicinski in biotehnološki napredek, ki bi lahko zamikal človeka, da bi prikrojil »drevo življenja« (prim. 1 Mz 3, 24).

V današnji kulturi odmetavanja in ravnodušnosti bi želel poudariti, da je »dar« kategorija, ki najbolj postavlja pred preizkušnjo današnji individualizem in družbeno razdrobljenost, hkrati pa spodbuja nove odnose in načine sodelovanja med ljudmi in kulturami. Dialog, ki je predpogoj daru, lahko ustvarja možnosti za človeško rast in razvoj ter premaga uveljavljene načine izvajanja oblasti v družbi. Pri »daru« ne gre le za samo podarjanje; vključuje razdajanje sebe in ni le prenos lastnine ali predmetov. Pri »daru« ne gre le za podarjanje, ker vključuje zastonjski dar človeka samega in željo po vzpostavitvi odnosa. Gre za potrditev drugih, kar pa je temelj družbe. »Dar« je odsev Božje ljubezni, ki doseže vrhunec v učlovečenju Sina in izlitju Svetega Duha.

Vsak od nas je ubog, v stiski in siromašen. Ko se rodimo, potrebujemo skrb svojih staršev, da lahko preživimo, in v vseh obdobjih življenja v določenem smislu ostajamo odvisni od pomoči drugih. Vedno se bomo zavedali svojih omejitev »ustvarjenih bitij« v odnosu do drugih posameznikov in situacij. Odkrito priznanje te resnice nas ohranja ponižne in nas spodbuja, da smo v življenju dejavno solidarni.

Takšno priznanje nas vodi k odgovornemu ravnanju za spodbujanje dobrega, ki je tako osebno kot skupno. Šele tedaj, ko sebe ne vidimo kot ločene od drugih, ampak v bratskem odnosu z njimi, lahko razvijemo družbeno prakso solidarnosti, ki je usmerjena v skupno dobro. Ne bojmo se

nase gledati kot na ljudi v stiski ali kot na odvisne od drugih, kajti kot posamezniki in z lastnimi prizadevanji ne moremo premagati svojih omejitev. Zato se ne bojmo priznati teh omejitev, kajti sam Bog se je po Jezusu ponižal k nam (prim. Flp 2, 8) in se ponižuje še naprej. V našem uboštvu nam pomaga in nam naklanja darove, ki presegajo našo domišljijo.

V luči slovesnega praznovanja v Indiji se želim v duhu veselja in občudovanja spomniti na lik svete matere Terezije iz Kalkute – vzor ljubezni, ki je ubogim in bolnim izkazovala Božjo ljubezen. Ob kanonizaciji sem omenil, da je bila mati Terezija »vse življenje velikodušna delivka Božjega usmiljenja, saj je bila vsem na voljo, tako da je sprejemala in branila človeško življenje, tudi nerajno, zapuščeno in zavrženo. [...] Sklanjala se je nad umirajoče, ki so jih pustili umirati na robu ceste, in jim priznavala dostojanstvo, ki jim ga je dal Bog; njegov glas je dala slišati mogočnikom tega sveta, da bi priznali svojo krivdo za kriminalno revščino, ki so jo ustvarili oni sami. Usmiljenje je bilo zanjo 'sol', ki daje okus vsakemu njenemu delu, in 'luč', ki je razsvetljevala temo tistih, ki niso imeli več niti solza, da bi objokovali svojo revščino in trpljenje. Njena poklicanost na obrobje mesta in obrobje bivanja samega nam tudi danes zgovorno priča o tem, da je Bog blizu najbolj ubogim med ubogimi« (Pridiga, 4. septembra 2016).

Sveta mati Terezija nam pomaga razumeti, da mora biti edino merilo delovanja nesebična ljubezen do vsakega človeka, ne glede na njegov jezik, kulturo, narodnost ali vero. Njen zgled nas še naprej vodi in nam odpira obzorja veselja in upanja za vse, ki potrebujejo razumevanje in ljubezen, še zlasti za tiste, ki trpijo.

Velikodušnost navdihuje in podpira delo številnih prostovoljcev, katerih vloga je v socialni in zdravstvu zelo pomembna in ki zgovorno utelešajo duhovnost usmiljenega Samarijana. Zahvaljujem se vsem združenjem prostovoljcev, ki se posvečajo prevozu in pomoči bolnikom, in vsem tistim, ki organizirajo krvodajalske akcije, darovanje tkiv in organov. Posebno področje, v katerem vaša navzočnost izraža skrb Cerkev, je varstvo pravic bolnikov, zlasti tistih, ki so jih prizadele bolezni, ki zahtevajo posebno nego ter številna prizadevanja za ozaveščanje in spodbujanje preventive. Prostovoljno delo, ki ga opravljate v zdravstvenih ustanovah in na domu, od zagotavljanja zdravstvene oskrbe do nudenja duhovne podpore, je ključnega pomena. Številni ljudje, ki so bolni, osamljeni, starejši ali šibki na duhu ali telesu, lahko koristijo to podporo. Bodite še naprej znamenje navzočnosti Cerkev v sekulariziranem svetu. Prostovoljec je dober prijatelj, ki mu lahko zaupaš osebne misli in čustva. Prostovoljci s potrpežljivim poslušanjem omogočajo bolnikom, da preidejo iz pasivnih prejemnikov oskrbe v dejavne udeležence v odnosu, ki lahko povrne upanje in spodbudi odprtost za nadaljnje zdravljenje.

S prostovoljnimi deli se prenašajo vrednote, vrste vedenja in načini življenja, ki izhajajo iz globoke želje po radodarnosti. Prav tako pa je prostovoljstvo tudi sredstvo za bolj humano zdravstveno oskrbo.

Dimenzija zastonjskosti bi morala še zlasti navdihovati katoliške zdravstvene ustanove, bodisi v bolj razvitih bodisi v revnejših delih našega sveta, saj svojo dejavnost opravljajo v luči evangelija. Katoliške institucije so poklicane k zglednemu razdajanju bližnjim, velikodušnosti in solidarnosti kot k odgovoru na miselnost dobička za vsako ceno, dajanja, da bi pridobili, in izkoriščanja, ki ne gleda na ljudi.

Vse skupaj pozivam k spodbujanju kulture velikodušnosti in darovanja, ki je nepogrešljiva pri premagovanju kulture dobička in odmetavanja. Katoliške zdravstvene ustanove ne smejo le voditi poslov, ampak morajo bolj kot za dobiček skrbeti za ljudi. Vemo, da je zdravje stvar odnosov in je odvisno od interakcije z drugimi, potrebni pa so zaupanje, prijateljstvo in solidarnost. To je zaklad, v katerem lahko uživamo le, če ga delimo. Radost velikodušnega razdajanja je pokazatelj zdravja kristjana.

Vse vas izročam Mariji, Zdravju bolnikov. Naj nam pomaga, da bomo darove, ki smo jih prejeli, lahko razdajali v duhu dialoga in vzajemnega sprejemanja, da bomo živeli kot bratje in sestre, ki so pozorni na potrebe bližnjih, razdajali z velikodušnim srcem in se učili radosti nesebičnega služenja bližnjim. Z veliko naklonjenostjo vam zagotavljam, da sem z vami v molitvi, vsem pa prisrčno naklanjam apostolski blagoslov.

V Vatikanu, 25. novembra 2018, na praznik Jezusa Kristusa, Kralja vesoljstva

Francišek

V preddverju cerkve že nekaj časa čakajo trije **zvonovi**, posvečeni Mariji Pomočnici, sv. Nikolaju in sv. Janezu Bosku. Priporočamo se za darove na TRR ali osebno, da bi mogli čimprej postaviti še zvonik.

Svete maše ob nedeljah in praznikih:

8.00 - Sv. Brida; 9.30 – Ankaran; 11.00 – Valdoltra

Svete maše med tednom:

19.00 v župnijski cerkvi

17.00 v kapeli Valdoltra (torek in petek) ni v juliju in avgustu

Spovedovanje: **Vsak dan je možnost pol ure pred sv. mašo**

Telefon: **05 652 12 12; 041 243 278** – župnik Franc Šenk SDB

Elektronska pošta: **zupnija.ankaran@rkc.si**

Spletna stran župnije: **ankaran.donbosko.si**

Transakcijski račun: **IBAN SI56 0432 1000 3318 296, BIC KBMASI2X**